

NOWELIZACJA PRZEPISÓW O PIT

W Dzienniku Ustaw z 2010 r. Nr 226 pod pozycją 1478 została opublikowana ustawa z dnia 25 listopada 2010 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Z mocą wsteczną, począwszy od rozliczeń za 2010 rok, zlikwidowany został wymóg podpisywania wniosku o wspólne opodatkowanie dochodów przez oboje małżonków (wkomponowany w treść formularza zeznania o dochodzie). Już od 1 stycznia 2011 r. wniosek taki może być podpisany przez jednego małżonka. Będzie on traktowany jak oświadczenie, że został do takiego działania upoważniony przez współmałżonka. Warto zauważyć, że oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Ułatwienie to jest szczególnie istotne dla osób składających zeznanie w formie elektronicznej, gdyż eliminuje obowiązek uprzedniego złożenia w organie podatkowym pełnomocnictwa w papierowej postaci.

Pozostałe zmiany wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2011 r. i mają zastosowanie do dochodów osiągniętych od tego dnia. Oto (niewielka) część tych zmian:

Zmodyfikowana została definicja osoby samotnie wychowującej dziecko, skonstruowana na użytek preferencyjnego (czyli z dzieckiem) opodatkowania dochodów. Idąc w kierunku wyznaczonym przez dominujące orzecznictwo sądowe, ustawodawca dodał, że osoba taka (panna, kawaler, wdowa, wdowiec, rozwódka, rozwodnik itd.) musi w roku podatkowym samotnie wychowywać dziecko. Celem tej zmiany jest wykluczenie przypadków korzystania z preferencji przez osoby mające status wymieniony w ustawie, jednak w rzeczywistości nie wychowujące dziecka samotnie (lecz np. w konkubinacie).

Warunki korzystania z ulgi internetowej zostały zliberalizowane. Zlikwidowano ograniczenie dotyczące wyłącznie miejsca zamieszkania jako uprawniającego do odliczenia wydatków. Po zmianie każde (niesłużbowe) odpłatne korzystanie z Internetu, bez względu na miejsce, stanowi podstawę do ulgi, w tym tzw. mobilnego lub w kawiarence internetowej. Ustawodawca odszedł też od wyłączności dowodzenia faktu poniesienia wydatku fakturą VAT. Od 2011 roku może to być każdy dokument stwierdzający uiszczenie opłaty.

Ulga rehabilitacyjna została poszerzona o nowy rodzaj wydatku, jednak równolegle wprowadzono obowiązki dowodowe. Otóż w katalogu wydatków podlegających odliczeniu od dochodu uwzględnił ustawodawca koszty utrzymania tzw. psa asystującego, utrzymywanego przez osoby niewidome i niedowidzące zaliczone do I lub II grupy inwalidztwa oraz osoby z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczone do I grupy inwalidztwa, z limitem 2.280 zł. Podatnicy, którzy skorzystają z ulg rehabilitacyjnych wymienionych w art. 26 ust. 7a pkt 7, 8 i 14, na żądanie organów podatkowych albo organów kontroli skarbowej, będą mieli obowiązek przedstawić dowody poniesienia wydatków, a w szczególności:

- wskazania z imienia i nazwiska osób, którym zapłacono w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika;
- okazania certyfikatu potwierdzającego status psa asystującego;
- okazania dokumentu potwierdzającego zlecenie i odbycie niezbędnych zabiegów leczniczo-rehabilitacyjnych, na które dojeżdżano samochodem osobowym).

Ryczałt od tzw. drobnych zleceń (do 200 zł) pobierany przez płatnika nie będącego pracodawcą podatnika, wynoszący 18%, zmienia się w ten sposób, że będą mu podlegać poszczególne przychody wynikające np. z umów zleceń lub o dzieło. Do końca 2010 r. kwota 200 zł stanowiła limit miesięczny a nie jednorazowy.

Ustawa znosi obowiązek ustalania tzw. dochodu likwidacyjnego i uiszczenia związanego z nim zryczałtowanego podatku. Jednak jednocześnie nakłada obowiązek sporządzenia wykazu składników majątku pozostałych na dzień likwidacji działalności gospodarczej i określa dane, które musi on zawierać. Przychód ze zbycia takich składników przed upływem 6 lat lub w ramach późniejszej działalności – będzie kwalifikowany jako osiągnięty ze źródła w postaci działalności gospodarczej.

Ujednolicone zostały zasady przeliczania na złote wszelkich wyrażonych w walucie obcej przychodów, kosztów ich uzyskania oraz odliczeń, bez względu na źródło przychodów. Według nowych zasad przeliczanie następuje według kursu średniego waluty obcej ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego odpowiednio: dzień uzyskania przychodu, poniesienia kosztu lub zapłaty podatku.